

**SKRIVENA STRANA
SASTANAKA LOŽE**

C. W. LEADBEATER

SKRIVENA STRANA SASTANAKA LOŽE

C. W. LEADBEATER

**THE THEOSOPHICAL PUBLISHING HOUSE
Adyar, Chennai 600 020, India - Wheaton, Il., USA**

Naslov originala: «THE HIDDEN SIDE OF LODGE MEETINGS»
C. W. Leadbeater

Prijevod: Krunoslav Pavić,
Kutjevo, 2005.

© **The Theosophical**
Publishing House, Adyar, 1991.

The Theosophical Society
Adyar, Chennai 600 020, India

Priredio i uredio Milan Lončar, isključivo za internu upotrebu
članova Teozofskog Društva, Adyar, Chennai 600 020, India.

SKRIVENA STRANA SASTANKA LOŽE

Razmotrimo skrivenu stranu sastanka teozofske Lože, još određenije, uobičajenog tjednog sastanka na kome se provodi zadani smjer proučavanja. Naravno, ovo se odnosi samo na sastanke članova Lože, jer okultni efekt koji želim opisati je potpuno nemoguć na sastancima kojima su prisutni ne članovi.

Prirodno je da djelovanje svake Lože ima svoju javnu stranu. Postoje predavanja za javnost s mogućnošću da publika postavlja pitanja; sve to je dobro i potrebno. Ali svaka Loža koja zavređuje to ime također radi nešto puno više od bilo kojeg posla na fizičkoj razini, a taj viši posao može obaviti jedino na vlastitim primarnim sastancima.

Što više, on je moguć jedino ako su ti sastanci pravilno vođeni i potpuno harmonični. Ako članovi misle na sebe

na bilo koji način, ako su tako tašti da se žele istaći posebnim sjajem ili zauzeti vodeće mjesto na sastanku; ako imaju nekih osobnih osjećaja prema drugima, pa su uvrijeđeni ili zavidni ili ljubomorni, tada se ne može postići nikakav koristan okultni efekt. Ali ako zaborave na sebe u iskrenom pokušaju da shvate pitanje predviđeno za proučavanje, tada se vrlo lako može ostvariti značajan i vrijedan rezultat, o kome oni obično nemaju predodžbu. Da objasnim razlog tome.

Pretpostavit ćemo niz sastanaka na kojima se proučava određena knjiga. Svaki član unaprijed zna koja stranica ili odlomak će se razmatrati na sastanku i očekuje se od njega da neće doći bez prethodne pripreme. On ne smije poput goluždrava ptica otvorenih usta čekati da ga netko nahrani; upravo suprotno, svaki član bi trebao imati inteligentno razumijevanje predviđenog predmeta i trebao bi biti spreman pridonijeti svojim znanjem.

Dobar je plan da svaki član kruga bude odgovoran za ispitivanje neke teozofske knjige.

Predmet rasprave treba najaviti na prethodnom sastanku i svaki član treba pažljivo proučiti knjigu ili knjige vezane uz to, tako da kad dođe na sastanak već posjeduje informacije sadržane u toj knjizi i da je spreman sudjelovati kad treba. Na taj način svaki član ima zadatak za obaviti i svakome se pomaže da ostvari puno i jasno razumijevanje razmatrane teme kad svi prisutni na ovaj način iskreno usmjere svoje misli na nju. Da bismo ovo potpuno razumjeli razmislimo na čas o efektu misli.

Svaka misao, koja je dovoljno definirana da nosi to ime, proizvodi dva odvojena rezultata.

Prvo, ona sama je vibracija mentalnog tijela i može se dogoditi na različitim razinama u tom tijelu. Kao i svaka druga vibracija i ona se nastoji reproducirati u materiji koja ju okružuje.

Baš kao što žica na harfi kad zavibrira prenosi svoju vibraciju na okolni zrak, stvarajući tako zvuk, tako isto se misaona vibracija nastala u materiji određene gustoće unutar mentalnog tijela prenosi na materiju iste gustoće na mentalnoj razini koja ju okružuje.

Drugo, svaka misao privlači oko sebe živu materiju mentalne razine i gradi si sredstvo kretanja koje nazivamo misaoni oblik. Ako je ta misao samo intelektualna vježba (kakve mogu biti uključene u rješavanje nekom matematičkog ili geometrijskog problema) misaoni oblik ostaje na mentalnoj razini; ali ako imalo obojena željom ili emocijom ili ako je na bilo koji način povezana s osobnošću, smjesta oko sebe privlači ogrtač od astralne materije i manifestira se na astralnoj razini.

Intenzivan napor da se shvati nešto apstraktno, na primjer pokušaj razumijevanja četvrte dimenzije ili 'tabularnosti' ovog stola, znači

aktivnost na višim mentalnim razinama; dok ako je misao obilježena nesebičnošću, visokim stremljenjima ili predanošću, moguće je čak da vibracija s buddhičke ravni uđe u nju i poveća njenu snagu stostruko. Ova dva rezultata moramo razmotriti odvojeno i vidjeti što proizlazi iz svakog od njih.

Moguće je zamisliti kako se vibracija na mentalnoj razini širi kroz materiju sposobnu da odgovori na nju, to jest kroz materiju istog stupnja gustoće kao i ona u kojoj je prvotno i nastala. Zračeci na taj način ona prirodno dolazi u dodir s mentalnim tijelima mnogih drugih ljudi, a njena je tendencija da se reproducira u tim tijelima. Udaljenost do koje može doseći ovisi djelomično o prirodi vibracije i djelomično o preprekama na koje nailazi. Vibracije uhvaćene u mrežu nižih tipova astralne materije mogu biti skrenute s puta ili savladane od mnoštva drugih vibracija na istoj

razini, kao što se u buci velikog grada sasvim utopi tihi šapat.

Obična, na sebe usmjerena misao prosječna čovjeka, počinje na najnižoj mentalnoj razini i smjesta zaroni u odgovarajuće niže razine astrala. Njena snaga na obje razine je vrlo ograničena zato što, ma koliko snažna bila, postoji tako ogromno i uzburkano more sličnih misli uokolo da su vibracije vrlo brzo izgubljene i prevladane u toj zbruci.

Međutim, vibracija nastala na višoj razini ima puno jasnije područje djelovanja, jer u ovom trenutku broj misli koje proizvode takvu vibraciju je vrlo malen, dakako da je s ove točke gledanja teozofska misao gotovo vrsta za sebe. Postoje stvarno religiozni ljudi čija misao je gotovo jednako uzvišena kao i naša, ali nikada nije tako precizna i definirana; ima puno ljudi čije misli u stvarima biznisa i novca su precizne koliko se samo poželjeti može, ali one nisu uzvišene ni altruističke. Čak ni

znanstvena misao je rijetko kada u istoj klasi kao ona istinskog teozofa, tako da se može reći da naši studenti imaju u mentalnom svijetu cijelo polje za sebe.

Posljedica ovoga je da kad netko misli o teozofskim stvarima on odašilje oko sebe vibraciju koja je vrlo snažna jer praktički nema prepreka, poput zvuka usred ogromne tišine ili svjetla u najtamnijoj noći. Ona stavlja u pokret razinu mentalne materije koja se dosada vrlo rijetko upotrebljava i zračenja koja ona uzrokuje udaraju na mentalno tijelo prosječna čovjeka u točki gdje je ono uspavano.

To daje misli njenu posebnu vrijednost, ne samo za mislioca nego i za druge oko njega; jer njena je tendencija da probudi i upotrijebi jedan potpuno novi misaoni aparat. Mora se znati da takva vibracija ne mora neophodno prenositi teozofsku misao onima koji o njoj ne znaju ništa; ali u buđenju ovog višeg dijela mentalnog tijela ona nesumnjivo pokušava uzdići i

osloboditi čovjekovo mišljenje kao cjelinu, zajedno sa svim smjerovima u kojima se ono kreće i tako stvara nemjerljivu korist.

Ako misao samo jedne osobe stvara takve rezultate ona je sasvim jasno da će misli dvadeset ili trideset ljudi usmjerene na isti predmet ostvariti puno više. Moć ujedinjenih misli većeg broja ljudi je puno više od pukog zbroja njihovih pojedinačnih misli; puno bliže je njihovom umnošku. Stoga je vidljivo, čak i samo zbog ovoga, da jako dobra stvar za bilo koji grad ili zajednicu da se teozofska Loža u njemu sastaje redovito, jer takvi sastanci, ako su vođeni u pravom duhu, ne mogu imati drugi nego jasno uzvisujući i oplemenjujući efekt na misli okolnog stanovništva. Prirodno je da će postojati ljudi čije misli se još uopće ne mogu probuditi na ovim višim razinama: ali čak i za njih će ovo stalno udaranje valova naprednijih misli približiti vrijeme buđenja.

Ne smijemo zaboraviti rezultat stvoren oblikovanjem definiranih misaonih oblika. Oni će također zračiti iz središta aktivnosti, ali oni mogu djelovati samo na umove koji su već do neke mjere prijemčivi za ideje takve prirode. U ovo doba ima mnogo takvih umova i ima puno članova koji mogu potvrditi činjenicu da nakon što su raspravljali o pitanju kao što je reinkarnacija, često im se dogodilo da su ih ljudi za koje ranije nisu ni pretpostavili da bi ih to moglo zanimati tražili informacije o tome. Treba uočiti da je misaoni oblik u stanju prenijeti točnu prirodu misli onima koji donekle spremni primiti je, dok misaona vibracija, iako doseže dalje, je manje definirana u tome.

Može se vidjeti da naši članovi potpuno nenamjerno stvaraju značajan efekt na mentalnoj ravni tokom svog uobičajenog proučavanja, a to je u stvarnosti puno više nego što će njihov svjesni propagandni napor ikada

uspjeti. No to nije sve, jer daleko važniji dio tek dolazi. Svaka Loža Društva je središte zanimanja Velikih Učitelja Mudrosti i kad djeluje odano, njihove misli i misli njihovih učenika se često okreću prema njoj. Tako sila puno veća od naše vlastite često sjaji s naših sastanaka, a utjecaj nemjerljive vrijednosti može se usmjeriti tamo gdje, koliko mi znamo, ne bi inače bio.

Ovo naravno može izgledati kao granica do koje naš rad može doći, a ipak postoji nešto još veće. Svi studenti okultizma su svjesni da svjetlo i život Logosa preplavljuje cijeli Njegov sustav, da se na svakoj ravni izlijeva ona posebna manifestacija njegove snage koja odgovara toj ravni. Prirodno, što je uzvišenija ravan, to je manje zastrta njegova slava, zato, što se više penjemo, sve smo bliži njenom izvoru. Normalno je da je sila koja se izlijeva na svakoj ravni strogo ograničena; ali ona se može spustiti i

prosvijetliti niže ravni ako je za to pripremljen poseban kanal.

Takav kanal se uvijek otvara kad je neka misao, ili osjećaj, potpuno nesebična. Sebični osjećaj se kreće u zatvorenom krugu i tako svoj vlastiti odgovor donosi na svoju vlastitu ravan, potpuno nesebičan pokret je izljev energije koji se ne vraća, nego svojim vlastitim kretanjem prema gore osigurava kanal kroz koji se može spustiti božanska moć s prve više razine. To je stvarnost koja leži iza stare ideje o odgovoru na molitvu.

Čovjek koji je zauzet iskrenim proučavanjem viših stvari je na neko vrijeme u potpunosti izdignut izvan sebe i na mentalnoj ravni generira moćni misaoni oblik. To istovremeno kao kanal koristi sila koja boravi u ravni iznad. Kad se jedan broj ljudi udruži u misli ovakve prirode nastaje kanal koji je po svim mjerilima veći od zbroja njihovih pojedinačnih kanala, takvo okupljanje je stoga neprocjenjivi

blagoslov za zajednicu u kojoj djeluje, jer kroz njega (čak i na najobičnijim sastancima na kojima se razmatraju takve pitanja kao što su runde i rase, *pitrisi* ili planetarni lanci) može doći do izljeva u nižu razinu one sile koja je normalno svojina višeg mentala.

Ako misaoni oblik usmjeri svoju pažnju na više strane teozofskih učenja, kao što su pitanja etike i razvoja duše što ih nalazimo u '*Svjetlu na stazi*' , '*Glasi tišine*' i našim drugim knjigama, to može stvoriti kanal uzvišenije misli kroz koji sila sa same buddhičke ravni silazi na mentalnu i tako zrači i djeluje na mnogu dušu koja ne bi ni najmanje bila otvorena za to da je misaoni oblik ostao na svojoj prvotnoj ravni.

Ovo je stvarna i najveća funkcija Lože Teozofskog Društva, uspostaviti kanal za širenje Božanskog Života, i tako imamo još jednu ilustraciju da nam pokaže koliko veće je nevidljivo od vidljivog. Sve što vide mutne fizičke

oči je; samo mala skupina skromnih studenata koji se sastaju tjedno u iskrenom naporu da nauče i da se osposobe da budu od koristi drugim ljudima. Ali onima koji mogu vidjeti više, iz ovog malenog korijena izrasta prekrasan cvijet, jer ne manje od četiri moćne struje utjecaja zrače iz ovog naizgled bezznačajnog središta;

*struja vibracije misli,
roj misaonih oblika,
magnetizam Učitelja Mudrosti
moćna bujica Božanske Energije.*

Ima ovdje također još jedna stvar od praktične važnosti za znanje o nevidljivoj strani života. Zbog pomanjkanja takvog znanja mnogi članovi su nehajni u izvršavanju svoje dužnosti, nemarni u prisustvovanju sastancima Lože i tako su izgubili neprocjenjivu privilegiju da budu dio kanala Božanskog Života. Stvarno sam čuo za članove koji su bili neredoviti u

prisustvovanju zato što su mislili da su sastanci dosadni i otkrio sam da nisu puno dobili od sastanaka! Takvi ljudi još uvijek nisu shvatili elementarnu činjenicu da se skupljaju ne da bi primali, nego davali, ne da bi ih zainteresirali ili zabavili nego da preuzmu svoj dio u velikom poslu za dobrobit čovječanstva.

Sve ima svoju nevidljivu stranu, a živjeti život okultiste znači proučavati tu višu unutrašnju stranu prirode i potom joj se mudro prilagoditi. Okultist gleda cjelinu svakog predmeta koji je stavljen pred njega, umjesto samo njegovih najnižih i najmanje važnih dijelova i onda svoje djelovanje usklađuje s onim što vidi, slušajući diktat zdravog razuma i Zakona Ljubavi koji vodi svijet. Stoga, oni koji žele učiti i provoditi okultizam moraju u sebi razviti tri neprocjenjive stvari:

znanje,

zdrav razum i

ljubav.

Teozofija ne smije predstavljati samo zbirku moralnih istina, skup metafizičke etike sažeti u teoretskim disertacijama. Teozofiju treba učiniti praktičnom i zato mora biti oslobođena beskorisnih rasprava.

... Mora pronaći objektivian izraz u sveobuhvatnom životnom kodeksu potpuno natopljenom duhom – duhom obostrane tolerancije, milosrđa i ljubavi.